

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 58. Papa se pacis Arbitrum esse affirmat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XIII. *pignus obtuli, quod omnibus viribus*
A.C. 1203. *auxilium præstiturus essem, nec ad con-*
filia Pacis inter me & Papam reducenda
animum unquam adjecturus, nisi Rex
consentiret. Hoc diploma mense Julio
anno millesimo ducentesimo tertio da-
tum est, eique decem alia similis teno-
ris totidem Principum aut Dominarum
ap. Rainald. adjacent. Ergo Rex Legatis respon-
 dit; Romani Pontificis non esse, se se
 bellis Regum implicare, qui in causis Va-
 fallorum suorum ipsius mandatis obse-
 qui non tenerentur.

§. LVIII.

Papa se pacis arbitrum esse affir-
mat.

6. ep. 165.
 ibid.

Cum Abbas Casæ majoris Papam cer-
 tiorem fecisset, quid respondisset Rex,
 Innocentius ad Philippum Regem Epi-
 stolam dedit, in qua dicit: *Neutiquam*
cupimus, potestatem non debitam nobis
tribuere, aut quidquam, quod officii no-
stri non sit, vobis præcipere. Quid
enim vos monuimus? nempe pacem, vel
inducias saltem, salvo uniuscujusque jure,
peragendas esse. Quamquam vero ani-
mus tecum disputandi non sit, nolumus
tamen tuo ad nos Responso auctoritatem
nostro silentio conciliare. Tum com-
 plures

plures Textus Sacrae Scripturae affert, ostenditque, Jesum Christum ad denunciandam pacem venisse, & Discipulos suos exire ex domibus vel civitatibus illorum, qui ipsos non reciperent, jussisse. Quod de Excommunicatione accipiendum esse docet. His Innocentius subjungit: *Nemo in dubium vocat, quin nostrum sit de iis judicare, quae ad salutem vel damnationem animae spectant. Quæro igitur, an non sunt opera æterna damnatione digna, discordiam fovere, Christianis arma inferre, pauperes spoliare, sanguinem humanum fundere, profanare Ecclesias, Religiosorum virorum domos destruere?* Et inferius: *Dixit Jesus Christus: si autem peccaverit in te frater tuus, vade & corripe eum inter te & ipsum solum, & reliqua. Nunc vero frater tuus, Rex Angliæ, contra te querelas movet. Sæpius tam datis literis quam voce monuit, operam quorundam Principum adhibuit, qui te ad Jus suum sibi tribuendum permoverent, tandemque detulit te ad Ecclesiam; quæ cum mallet affectu materno quam potestate Judiciali tecum agere, te magna Caritate per Abbatem Casæ majoris corripuit & hortatus est, ut fratri tuo damni causa esse desineres, ac cum eo in*
gra-

Sæcul. XIII.
A. C. 1203.

Matt. 10. 14.

Matt. 18. 15.

Sæcul. XIII.
A.C. 1203.

gratiam redires. Quid superest, si Ecclesiam non audieris, nisi, quod dolens dico, ut nobis sicut Ethnicus & Publicanus sis? cum ad alterutrum eligendum compellamur, tibi displicere, quam Deum offendere præstat. Dices: damnum Regi Angliæ non infero, & ille: infert mihi quam maxime. Quid nos ad istam contentionem? num cessabimus? num veritatem non inquiremus, atque, ea inventa, num quod Deus præcipit, non faciemus? num improbos non coercebimus, & vim Christianorum a Christianis non repellemus? Hæc Epistola Anagninæ die ultima Octobris anno millesimo ducentesimo tertio data.

6. ep. 167.
ap. Rain.
n. 58.

Epistola ad
Regem Angliæ.

Innocentius Papa Regi Angliæ quæque scripsit, objiciens querelas, a Rege Franciæ contra ipsum allatas, inprimis, quod ad ejus Curiam, tanquam Vasallus, citatus nunquam paruisset, sed rem continuo differendo & impedimenta comminiscendo Judicium elusisset. Quia etiam Episcopi Franciæ Regem suum excusabant, rogabantque Pontificem, ne ejus jura læderet, ad non nullos eorum privatas Epistolas, aliamque ad omnes Episcopos, anno sequente millesimo ducentesimo quarto, Ency-

Encyclicam dedit, nempe illam Decretalem seu Capitulum Novit, celeberrimum, in quo loquitur in hunc modum: *Nemo putet, quod Jurisdictionem aut potestatem Regis Franciæ minuisse aut perturbare velimus, cum ipsa nostram non debeat aut velit etiam coarctare.* Quia vero eum Rex Angliæ, secundum præceptum Evangelii, ad Ecclesiam detulit, quomodo nos, qui sumus ad Regimen Universalis Ecclesiæ superna dispositione vocati, mandatum divinum & formam præscriptam possumus vilipendere? Non enim intendimus judicare de Feudo, cujus ad Regem spectat judicium, sed discernere de peccato, ejusque ad nos pertinet sine dubitatione Censura, quam in quemcunque ferre possumus & debemus. Non igitur injuriosum sibi futurum Rex credat, si in hac causa Apostolico Judicio se committat; cum Imperator Valentinianus Episcopis Suffraganeis provincie Mediolanensis dixisse legatur: *Talem nobis in hac Sede date Episcopum, cui & nos sincere Caput nostrum submittamus, & monita salutaria, si tanquam homines deliquerimus, recipiamus.* His subjungit Papa præsumtam Theodosii Constitutionem, seu potius Constantini de Jurisdictione Episcopi.

Hist. Eccles. Tom. XVIII. Y y sco.

Sæcul. XIII.
A. C. 1203.
7. ep. 42. ibid.
Cap. novit.
13. extra de
judic.
to. II. Conc.
p. 27.
Preuv. lib.
Gall. c. 7. n. 4.
Theo. IV.
hist. c. 6.
Dist. 63. c.
Valent. ex
his. tri. 7.
c. 8.
Sup. lib.
XLVI. §. 8.
2 q. 1. c. 35.
Quicumque.

Sæcul. XIII. scoporum, a Carolo Magno confirmatam, ac a Gratiano in sua Collectione citatam.
 A.C. 1203.

Tum Epistolam sic prosequitur: *Non humane Constitutioni sed divine Legi innitimur, cum potestas nostra non ab homine sed a Deo sit. Nullus enim ignorat, quin ad officium nostrum spectet, de quocunque peccato mortali quemlibet Christianum corripere, & si correptionem contemserit, contumacem Censura Ecclesiastica coercere (*)*. *Nemo dicit aliter cum Regibus & aliter cum aliis esse agendum; quia scriptum novimus in Lege divina: Ita parvum audietis ut magnum, nec accipietis cujusquam personam. Præcipue autem ideo in hac causa potestate nostra uti tenemur, quia peccatur contra pacem, & contra edictum*

(*) In ipsa Epistola Innocentii additum est: *Nullus enim, qui sit sanæ mentis, ignorat &c.* Superius de Regno Francorum dixerat Papa in eadem Epistola: *Cum hoc Regnum benedictum a Deo semper in Sacra Sedis devotione permanserit, & ab ejus devotione nullo unquam, sicut credimus, sit tempore discessurum &c.*

tum juramentum, ac utrumque ad Ec-
 clesie judicium pertinet. Quare Le-
 gato nostro in mandatis dedimus; nisi
 Rex Franciæ Regi Angliæ pacem red-
 dat, aut saltem patiatur, Legatum &
 Archiepiscopum Bituricensem summatim
 de hac lite cognoscere, sibi imperata
 exequatur. Vobis vero omnibus in vir-
 tute obedientiæ præcipimus, ut ejusdem
 Legati nostri Abbatis Casemarii sen-
 tentiam recipiatis, & ab aliis servari
 curetis. Si secus egeritis, scitote, vos
 inobedienciæ graves pœnas nobis esse da-
 turos.

Hæc est Innocentii Papæ ad Episco-
 pos Franciæ Epistola.

Verumenimvero, si huic Innocentii
 Doctrinæ locus detur, non solum Roma-
 ni Pontifices, sed etiam omnes Episcopi
 pacis bellique arbitri erunt, cum omnia
 pacis fœdera juramento firmari soleant,
 & omne bellum injustum grande pec-
 catum sit. Tumque juramenti prætex-
 tu jus eis competeret, omnium præ-
 fectorum in Republica fidem ad exa-
 men vocare, quia juramento se Princi-
 pi obligant, atque etiam omnium Va-
 fallorum, quamvis Innocentius fatea-
 tur, se in causa Feudorum non esse Ju-
 dicem

Sæcul. XIII.

A.C. 1203.

dicem. Argumentum a peccato acceptum multo latius patet, cum omnia crimina publica, & privatorum contra Justitiam delicta, nempe totam Judiciorum sive in foro civili sive in criminali materiam complectatur, ac eo pacto causis omnibus ad Tribunal Ecclesiasticum devolutis, Potestas sæcularis tolleretur. Hinc negari non potest, Auctoritatem Sacræ Scripturæ, sæpissime in hac Decretali adhibitam, ad solum forum internum & tribunal conscientiæ spectare, in quo omnibus Episcopis, quin etiam omnibus Presbyteris cum consensu Superiorum suorum, ligandi solvendive Jurisdictio est, non alium in finem, quam ut vel Fideles peccantes Sacramentis aliisque Bonis spiritualibus priventur, vel pœnitentes Ecclesiasticæ Communioni restituantur.

§. LIX.

Concilium Meldense.

* Casemajor.

*Fragm. du Chesne to. 5.**p. 809. ex Gestis. Inno.**n. 129.**to. II. Conc. p. 27.*

Cum Abbas Casemarii*, ad reduendam pacem per annum integrum laborans, sæpius ex Francia in Angliam, indeque iterum in Franciam trajecisset, & tandem se nihil agere intellexisset, in